

Брой 3

октомври, 2007 година

Ежгггг
еёоа "Аёоі аёёноёёа"
і де І ауеі нёе ааонёе
оаі оуд ча ёёёоооа е
ёёёоооаі - Доња

Ааоі ёёу на оаці оі ноді уаа ааці ёаоі і

І іпаоаоа і іаёу
нёоо і а ёёоаа
www.ekip101.com

Седя си на малка пейка в парка и слушам нежната мелодия на есента в изпълнение на разноцветните листа. Тези оклюмали музиканти са се подредили в редици като бримки на шарена черга. Мисля си за миналото.

Пренасям се в прашина библиотека с мирис на старо дърво. Виждам Паисий над тежките книги. В ясните му очи се четат стремеж към новото, желание да бъде изречена една дълго потулвана истина. С устрем той предава тези чувства на перото и с мощно си слово ни преоткрива като българци.

Качвам се на фойтона на обзелото ме вглъбение и белите му коне ме отнасят при духовника Софроний. По благата му усмивка разбирам, че е готов да брани родния език. Не могат вражеските копия да пробият невидимия щит, който той е направил за българите със светлото си съзнание и чиста душа.

Пришпорвам конете и за миг се озовавам в старинния кабинет на Петър Берон. До мен стои един просветител на българското образование. Той желае просперитет на нацията и отваря в съзнанието й вратата към познанието.

Много български будители посетих, в сърцето на всеки видях буйния пламък на родолюбие. Накрая фойтонът ме върна на малката пейка.

Аоаёёоаёёоа

Диана Гинева (вече студентка в Германия)

С танцова стъпка вятърът, този отчаян скитник, махна булото от листа от лицето на земята пред мен. И там бяха те - свещените образи на българските будители. Гледам ги и си мисля, че винаги ще са нужни на народа такива водачи, нравоучители,

свободомислещи личности. Ще са нужни свещите им, за да осветяват трудния ни път. В моменти на забрава ще се изправят гордо и ще ни покажат правилната посока. Те, будителите!

Ясен Попов, клуб "Слово"

×аӀ і і аоі е÷аӀеа оі еаоаі оі і нө

Клуб "Журналистика" при Общинския детски център за култура и изкуство (ОбДЦКИ) ще реализира проект "Час по етническа толерантност", финансиран от Министерството на образованието и науката (МОН).

Ще работим по програма на Центъра за образователна интеграция на децата и учениците от етническите малцинства. Програмата за превръщане на културното многообразие в начин за взаимно опознаване на хората от различна възраст. Ще съдействаме за създаване на атмосфера на взаимно уважение, толерантност и разбирателство между различните общности.

Дейностите стартират през октомври тази година и ще продължат до юли 2008 г.

Ще събираме и обработваме легенди и предания, ще проучваме и записваме традициите и обичаите

на различните етноси, които живеят на територията на региона. Събраните материали ще разпространим в четири специални издания на вестник "Екип 101". Припомняме, че вестникът е ежесечно издание на клуб "Журналистика", който в началото на следващия месец ще отбележи своята десета годишнина. Вестникът се разпространява безплатно във всички училища в региона, а материалите, свързани с проекта, ще бъдат предмет на обсъждане и дискусии в часовете на класа.

Ӏеаа 10 аӀ аёі е

І аонәоі І ёёоауо і ёёауау 10 аӀ аёі е...
Ёёоауо і аё нё а і а і і аоі оі і уӀоі, аӀу-
ёа нуаі оа ёі аі а наёоёе, і еӀеі, і ёёаі, да-
ааёоёоаі а, і оаёёёоаі а. Неаа оі ёеі аа аі-
аёі е і уа і і аі ёуі і а ааёаі ёаоі і ё аа
ооауоааааі а ёаоі еӀоёі нёа оёі ёа ча і ёа-
аё аёоі аёеӀоё, н ёаёаоі і і аао аа н і і о-
ааёуо і аёеі аааі аа а нодәі аоа. Нааа н і а
ё і і і і ааоі е - і нааі нәі е і і а ааӀоі ёе, нё
ёі аі а е нәі у ёі оаоі ао нодәі ёоа, і і аі а-
оа оаоі е÷аӀеа ааа. І і і ааао і ё і аоё і де-
уоаёе і і і аі ёаі ёоа і о ёёоаа, і і аёе, ёі ё-
оі нә нодәаі оё е аі де аа÷а нә ааауоёеёе.

І і аәі аа нә і і оааёеі - і дац оаёе 10 аі-
аёі е н і а і ааааааі е і а ааёі ёеё ааа і у-
оё, і аоё оі да н і а÷аёёоа і і і аі і аадааё
і о ёі і ёоӀе.

І оі ÷аоаоа і і аа÷а ча і аоёу ёёоа е оаі о-
÷аӀеёоа і ё ёёуаё
> і а нөд.4-5

Ї ае÷аї і і үдà оеёоà

Моята улица е „Ракитово“, кръстена е на китен български град. Тя се намира между мое-то училище „Алеко Константинов“ и детската градина „Звездица“. „Ракитово“ е малка и тиха улица без много движение. Там спокойно може да се играе. Нашата улица е чиста, все-ки стопанин се грижи за тротоара пред къщата си. По нея рас-тат много липи, през пролетта те разцъфтяват и миризмът им се носи по цялата улица. Пред всеки двор има и плодни дръвче-та. През лятото, когато плодовете узреят, ние, деца-та се катерим по тях и ги берем. Макар че съсе-дите ни се сърдят и ни гонят. Хубаво е, че във всяка градинка има лежи с пъстри цветя. През есента листата се обагрят в красиви цве-тове. А улицата се покрива с приказан килим от паднала шу-ма. През зимата често излизаме да се бием със снежни топки. Има хубав баир, на който се съ-бираме да се пързеляме всички деца от квартала.

Хората от улицата са привет-ливи и дружелюбни. Всички се познаваме и поздравяваме, по-

магаме си по съседски. Тук жи-вееят моята лична лекарка и при-ятелят ми Ивайло.

За мен „Ракитово“ е най-ху-бавата на света, защото там е моят роден дом. Винаги ще по-мня как на Нова година дядо ми излиза на улицата с акордеона и засвирва хора. Всички съсе-ди идват с почерпка в ръка, позд-равяват се, пийват по едно и се заиграват.

...Искам моята улица да бъде по-чиста и добре асфалтирана.

За да не се при-тесняваме, когато караме колено или ролери. По улицата има много дупки и ко-гато тичаме, можем да се спъ-нем, а когато караме колено, мо-жем да влезем в някоя от тях и да паднем лошо. Повечето шофь-ори карат бързо, без да се съб-разяват, че навън играят деца...

Обичам моята улица, дори да има недостатъци. По колкото и улици да вървя по света вина-ги най-леки ще са крачките ми по „Ракитово“, моята улица. Защото там съм проходил за първи път.

И с вас е така нали?

Велизар Ангелов

Изборът на Далми

Ї а деаауу наудеёеё ÷аааеёа. Ѓі е і агепае і а аа і аа-еаеа "÷ааае", пїеаеё ү і а еоёе÷еаоà è оаудеёе ауаеёа-оà. Неаа і аеет ү есі уеіае è аеауе і а еоёе÷еаоà ааеаеа н і ааї еп "Оааї".

101 çаоаї ее

- Ї уеї è о÷еаеё і а і ае÷аò і а-еаеёа о÷аїеё, пàї і çауї ої еї і аї і і үд нї апòааї ої ааòпòаї .
- Ааоаоа і а і і ааò аа і даауо еаеаї ої пè епèаò. Нууї еа-òї аучдàнòї еòа.
- Аеї çї ааò, ÷а і еуї і а çї ааò - і а а аааа. І а аапòеаòї еа-аа, еї ааòї о÷еаеёуò і а÷÷.
- Даçеёеаòа і аааò ааòаòа è аучдàнòї еòа а ааеї пòааї і а оаї аòа і а еаòа÷еёòа еї .
- Аучдàнòї еòа і аї ðаеунї аòї пà еаòаò еї еа аеї ааї, ÷а нї а і аауçї еòаї è - ðї аеòаеёòа еёе о÷еёеуаòї .
- Ї оеё÷еуё çапї а і а еаадеòа пè òї удауе о÷аааї нòї è. Еаòї пà нуаоае, і ò еаадеòа ауòа і нòаї аеё пàї і нòе еет і ее.
- Ўї а і аòї еет а аòаеò? Çеї еòа нòаааò апà іт-òї іеё, а ааеаї оеёòа - апà іт-ауеае...

Ї ааòї ðаї ееòа нà òапї è çа і а÷òеòа

Їтааї аучаооуò аї ðунаї, çа аа ае-òаò, еї ааòї ðааїòаòа а і і аї, çа аа аеаааò, еї ааòї і адеòа пà пàї і, çа аа пà ðааїеò, еї ааòї пè оаудаа оуааї, çа аа оаї оòааò, еї ааòї еї нòеòа è пà оае-её, çа аа еаòеò, еї ааòї і ðеуòаеёòа è пà і і аї, çа аа пà епèїеё, еї ааòї еї а еòòòї çа апуеї аеаї нуапòаї і а іеаї аòаò, еї ааòї аòаòеòа è пà і ðа-еаеаї і удеё çа о÷еёеуаò, еї ааòї нї а-òуò è ðа оаудаа пèеаї çа ðеòеїаòа, еї ааòї і÷еòа è пà аеае ауї ðаеё і ðаç-їòаòа, еї ааòї аòї і аòуò è а і аòуòї е-ї і пèеаї çа еçеòеааї еòа пàòеаа, еї-ааòї аòуò è аї ае аїеїа і а і ðаçї іт-еа... ðї аааа ої ðаòа оа аеаааò н і а-òаçаеааї, ої аааа оа оаòапàаò è і ðаçе-òаò, ої аааа è і ðа÷аò è ітї аааò, ої аааа а і÷еòа еї еçаеаааò еòа, ої аааа оа "çаеаеаї уааò" еаòї і аїòї аеаї, ої-аааа ðаї еёòа пà оапї è çа і а÷еòа...

Їтааа і а ÷а пїеòаò аа і а÷ааò, іòї нòї пà і аòуòаò еуї пàаа пè, çаò-ааòуò пà а пї аòааї іòї пè нуапòаї è і аçеò еї і ааеòа пè пàї і çа і ааї. І ае-еї аааї оа і а пà і ааòуòаї è нї еї еїеòа, і ае-ї і ааї пà ааеї òò уòу, іòї ðе ае і а-çеò, еòеаò аа а пàаа пè, çауїòї çї а-ò, ÷а ðаї еёòа пà ааçаї аїò оапї è çа уòу. Çї ааò, ÷а ÷а оааòа а нуçї аї еаòї і а іеї еїеòа è нòааа оаеа, ÷а і а÷еòа

пà і ааòуòаò аааї аї і аї і аеаа, еòу-аеа è і унòа еаòеїеа, çаеа-аї а і ааç-òааї а нòаї а. Е аеї еаòеїеаòа ааòа ааç ðаї еа, è і і ааòа аа і аòеòааò оуеаòа нòаї а. І і оае, ðаї еòа а ðаї è а аанеё оупї а.

Їуеїеòї апї еет аа і а пà і а÷аеё, çа аòòае ої аа аа÷а è еòеп, оòòе пà çааї аїеуааò нїòї нòааї нòаїòї і ааòа ðаї еёòа. І і еї а ааеї "÷аòуòе нїòò аеçаї іеуòе", еїеò оуе аеаò нà іе-òааò ааї ðааї аїеуòа ðааїе÷аїеуòа, оуе аеаò аї ауò ааçї еї аї è нїòї аа, оуе аеаò ðї іуò ааçї÷ааї è нуеçе, оуе аеаò нà пї ауò аї аçаї ітї è епòаòе÷ї. І а, і а нòааа аої а çа і ааòуòаї еòе. Апаеё òò і апї ітї çааа ітї ааеї оаеуа ÷аае, аеї еї а еунї аò - аааї а еёе оòеї а, è ðа ÷аòї еçаеаааò еаòї і нè-òе÷ї аї еїе, ітї анууїтпò нà аòòааї çаòаае. Е çа уòу ðаї еёòа пà еаòї ðа-òòеёòа çа çаòаїòїеòеòа "Наї і аа ае іуї аòа...ітїеаò". І і оа пà ðаї è нà-аеїеòа і еçаеаааò апа ітї-òапї è, і а çауїòї еї ао і аòаїеçї è çа і ðеаеё-ааааї а, а çауїòї еї ітї аеòа і е нòаааò апа ітї-і ауааї è аòаї аеї çїе.

Е оаеа і аеет ітї і аеет ðаї еёòа è нї аеуааò, а а ааеї ітї аїò аòòòаеїтї è ааçї еет нòї ітї è нї а÷еаò "Уаї а÷-òааò, а? ðї аааа і ðЕ!". Аа, оаеа і ðа-

ауò ðаї еёòа è нуеаò ааеїтї уò, і а еїе-òї еаòе апаеё і а÷òòае, а і аòа÷аї. Нї оеаа нà, ÷а ааеуòї ааа è пà ðаçї аçаа і а іуеї уаї еа неаеа, а аучаооуò òò аа-еї і а аеаа ааеòаї òò іеї еїеòа. Ааеё ÷а пè òò ðаçе ааòї еї нà іòеа ааеїтї а (òаçе ааòї і а÷òòуòї ітї аї) а ауїòпї а еçаїò, еїеò апа ітї-і аеет ðї ðа ðа-ауò. Аеòааї і аї еаòї, ÷а "÷аòуòеуò нїòò аеçаї іеуòе" аеаауò і ауапòїтї, пàї òòїтї, ÷а ÷аòї і аеòаї е÷ааї нòа еї а іеї а і ааò оаїòеçї а еї, ÷а і а пè нòòòаа аа нà ітїòїеò а нàуò і а нòааї-іеòе è ааеїаòе... І а÷òòаеёòа і ае-òеї а нà оуаїе, çауїòї ðаї еёòа нà оап-іе, çа аа ітї ааòòаò ої і ааòа еї, ðа еаеаїтї нòааа çа і а÷еòа еї, ітї нà епèїеё аеае.

Апаеё ðаçаеòа ітї нàїе і а÷еї ітї у-òеаò "епèеїеё аеа", çауїòї, еаеòї аа÷а нїтї аї аò, ÷а і ааòеòа нà і ðаçе÷-і è нїòї аа, ітї ÷аòуòеуò... Аепааї, аїòе è аа а пàї, ої аї, аїòе è аа а еòа, іòеа÷аї, аїòе è аа а çаеа÷аї, еу-÷аçааї, аїòе еї ааòї іеа÷а, аауòїтї-ааї, і аеаò è òòòòе÷еа оòааа, нї аау-на, і аеаò è і а оуаї è і аòа, еòанеа, ітї еçауї апуеаеае нòаї ааòеò, ааеёе, аа-аа еї ааòї іеї еїеòа ітї уаòауò, епèеї-неё аеа, аїòе è аа ої еòа.

Еòеòеїа і еет аа

Âúçäóõ í à Òàëàçè

Отвсякъде е видно, че има няколко вида въздух, за всяка класа/ група в обществото. Примерно, пенсионерите и победните / както се казва - социално слабите/ дишат въздуха на неплатените сметки и предстоящото спиране - я на тока, я на водата...

Малко по-заможните /или т.нар. средна класа/ пък трябва да дишат въздуха на неплатените данъци и подкупи. Въпреки че и те не са застраховани от спиране на тока - независимо, че са си платили сметките.

По-нагоре обаче видимо се отделят две подгрупи: на "легално" и "нелегално" забогателите.

"Нелегално" забогателите дишат чист планински и морски въздух от хотелите си. Е, понякога им се случва да дишат арестантски въздух, но свежите адвокатски течения бързо ги отърват...

"Легално" забогателите също си дишат чист въздух, дори си имат джакузита и външни асансьори до офисите. Да, понякога от някоя данъчна проверка им става по-топличко, но пък пишат еден SMS до прокурора и си оправят...делата.

Лешото е, че подгрупите "легално" и "нелегално" май никога не са дишали / или са забравили мириса му/ замърсения въздух на гражданите и пенсионерите. Поради това те никога няма да разберат нуждата от освежаване на хорския стандарт.

Но нека сега-засега всеки си диша въздуха, пък дано Европа ни оправи...

Георги Иванов

Çà äåöà î Ò 1 äî 101 ãî äèí è

[illegible]

Eodāci cēdār oēdāæ īo 1000 ēī ēīy īa oēēī a a dāci ōī no dārī ānā 25 o-eēē-
 ūa ā Dōnā ē ī aēanōoa, ā dōoaē dōār āā ī a no dārī āoa; nōāā aūeaānēoa ī ēāū ī īo
 ā ēīr īār ī ē xēēār.

Øetēaḁa i'it eḁi aḁaḁeḁaife eḁeḁḁaa - n'aaḁa ē naeḁee - "Æet'ien" e "Eaḁai eea ē i aea i'eaḁee", n'ḁet'at'aeḁee i aḁaḁeḁa Øeḁat'at'aa e Aaḁat' Øeḁat'at'aa, i t'aa aa na i'tḁaae n'aaḁee i aḁaḁe i a na'teḁa i aee oḁat'eeḁa ḁaḁe=fe et'ieḁee i an e a-ḁaḁe. I y i a a n'oeḁat' aa n'oeḁi eḁi'en ēēḁa, ḁa aa na i'at'eḁaḁ n'ai i ḁaḁt'-aeḁieḁa i'ee=afe aḁt'aae i a i i e-aḁaḁa e i i i aḁaḁa iḁ øet'e-ḁa. Nḁaa i't'ieḁaḁeḁa i a i'at' i aḁaḁe ā e Nḁeeyfa Eḁoi t'aa, aaḁi i a ḁeḁeḁa "Na Ael eḁuḁ".

Ñëúî è äí âáî èêî , Áëàãî äàðÿ òè çà òúðî áí èàòîî

За огромното търпение, което проявяваш към мен. Да, ти си моят отдушник и най-добър приятел в трудни моменти. Когато бях тъжна, ядосана или пък разстроена, аз предавах тревогите си на белите ти страници и ми ставаше по-леко. Разбирах, че това не е краят и трябва да продължа напред. Ти не можеше да ми дадеш съвет, но и не ме упрекваше за сторените грешки. С течение на времето ти стана най-близкият ми приятел, защото не разгласяше тайните ми на другите. Признателна съм ти за това. Много...

Искам да ти споделя нещо, което дълбоко ме вълнува и от него зависи как ще се развие понататък животът (и бъдещето) ми. Става въпрос за присъединяването на моята родина към ЕС в най-скоро време. От една страна съм радостна, че може би ще има по-добър живот за нашите родители, направили за нас толкова много, късайки от

по-добре един ден. Защото няма по-голяма радост за един родител от тази детето му да успее в живота и да е щастливо. Стане ли България член на ЕС, няма да се чувстваме подтиснати и няма да си мислим, че сме по-низши и по-бедни от другите страни. Напротив, българинът е с много богата душевност и ярко изразена идентичност. Това, че напоследък ни е по-зле финансово съвсем не означава, че е по-зле в някое отношение от останалите.

Ако България успешно стане част от ЕС, ще е жив пример, че

залька си,
за да не
сме ли-
шени от
нищо, и
заспива-
ли вечер,
молейки
Бога деца-
та им да
битуват

да си равен с другите не се крие в това да си материално обезпечен. Важното е да умееш да работиш в екип, да гледаш напред и да си оптимист в принципите и възгледите си.

От друга страна обаче чрез присъединяването ни към общността се страхувам да не се отречем от родовете си корени. Да се възгордеем и да започнем да се срамуваме от произхода си - това е най-лошото, което би могло да се случи. Ще бъде жалко за един народ с толкова вековна история и традиции да започне да гледа отвисоко на славните си предци - така той се самоунищожава. Може да престанем да ценим националната си култура и да се правим на такива, каквито не сме. Не ми харесва и това, че управляващите се стараят по всякакъв начин да се докажат пред еврокейпите колко много мислят за страната си и как силно искат да я присъ-

динят към голямото семейство. Но ако бъдем присъединени, когато още не сме напълно готови да поемем отговорностите, резултатът би бил катастрофален. От това се боя най-много - да не се сбъдне...

Не знам дали тази важна стъпка ще бъде от полза за страната, която толкова много обичам. Ако можеше да говориш, дневнико, сигурно би ми дал сили и вяра да се боря за моите близки и страната си. Защото утре можем да бъдем по-добре. Ако имаше очи, би ме погледнал уверено, и ако притежаваше дар слово, би ми казал твърдо: "Винаги ще има Утре..." "

Ех, скъпи дневнико, само ако можеше да говориш...

Твоя Ками
/Камелия Георгиева/

*Материалът е отличен с първа награда на конкурс на ИПАЕИ през 2003 г.

Nâçî í úò í à ÷ àñòí èòå óðî òè àî éää

Скъпи приятели, и тази година има много тръпнещи в очакване на конкурси за гимназии седмоласници. Едва ли обаче училищната подготовка е достатъчна за успешен прием.

Кандидатстването е много важна и отговорна работа и изисква добри знания. Те не влизат сами в главите ни. Изисква се много труд - както от наша, така и от страна на учителите и родителите. Но и това не стига. Изискват се и допълнителни упражнения за затвърдяване, всякакви курсове и частни уроци. Е, тяхното време настъпи. Защото, като се замислиш, какво научаваме в училище? Само най-важното, а дали учениците са го разбрали и са си го обяснили е друг въпрос. Ето тук идва помощта на родителите, ко-

ито ни осигуряват пари за частните уроци. /Защото едва ли един обикновен родител би си спомнил задачите от славните тийнейджърски години.

Повечето от вас сигурно ходят при учител.

Да си признаем, даже и отличниците в даскалото са доста разсеяни. Там времето за преподаване се разпилява между много хора, които са с различни интереси към предмета. И с различни възможности. В индивидуалната работа материалът се разбира още от раз.

Вие сами знаете налагат ли ви се частни уроци или не. Знайте, че без или с тях, пак ще има кандидатстване и тогава горко на всички седмоласници.

Или

Ако сънувате, че...

... ваканцията се връща, преговорете си - ще има входни нива.

... ви преследва злобно куче, не закачайте будога на съседите.

... сте в средновековието и се дуелирате със саби, припомнете си по история.

... сте кечисти в шоуто „Разбиване“, направете Зашеметителя на Ледения и бягайте по рампата.

... сте сапъори и пред вас има бомба с таймер, внимавайте! Някой ви мисли злото.

... играете покер с Езра от „Великолепната седморка“, гледайте някой да не ви излъже.

... котката ви говори, заведете я на ветеринарен лекар или вие вървете на психиатър.

Зара

Çî àèÿ ÒÀÐÀËËÅÆÈ

Първият брой на ТАРАЛЕЖИ излезе през септември 1998 година. Екипът на вестника - група ученици от русенските училища, стана част от клуб „Журналистика“ няколко месеца по-късно. Авторите на изданието на възраст от 9 до 19 години радваха читателите два пъти месечно по време на училище до 2003 година. ТАРАЛЕЖИ достигаше до 17 хиляди читатели - ученици, учители и родители от цялата страна.

Бодливите членове на ученическата редакция доказваха, че децата имат какво да кажат за света около себе си, за забавните и неприятни неща в училище, вкъщи, на улицата. Със следващите материали, излизали някога в ТАРАЛЕЖИ, нека си припомним за хубавите дни, прекарани заедно и да се подсетим, че има за какво да мислим и пишем и днес - в ЕКИП 101.

Ñ áàãàæí èê í à áúðáà

Седим си един ден в края на лятото в редакцията и си мислим. Седим и си мислим и по едно време, както в оня стар виц, гледаме - само седим. Защото нека пък и възрастните да вземат да си помислят...

От 15 септември ще посещаваме редовно учебните занятия. Ще учим, четем, пишем. Изобщо - ще усвояваме знания. „Бели кахъри са вашите“, ще се произнесат неуважително всички, които са излезли от ученическата възраст. Обаче я да видим съдържанието на ученическата раница на Деси от нашия екип. Миналата година нашата репортерка беше в трети клас на известно русенско училище. (Понеже дереджето на учениците във всички краища на България е едно и също, не споменаваме името му.) Ето програмата на трети клас за понеделник:

1. Родинознание
2. Български език
3. Литература
4. Физическо възпитание
5. Математика
6. Час на класа

Деси прилежно е носила уче-

нически „багажник“, съдържащ 4 учебника, 9 тетрадки, три сборника и помагала, речник, спортен екип. Всичко тежи около 5 (пет) килограма. След ваканционното лято, прекарано в игри, забавления и здраво хранене, ученичката тежи 30 килограма. Значи малката госпожица е носила ежедневно до училище и обратно 1/6 (една шеста) от собственото си телло. Силно момиче! Няма да се „наежваме“ и да търсим мнението на специалисти от сферата на здравеопазването. То си е ясно и без компетентна оценка. Ненормално е физически неукрепнали деца да мъкнат такава тежест.

Та затова да помислят възрастните. И да вземат и те да поносят ежедневно насам-натам ръчен багаж съответно равен на 1/6 от собственото си телло. Тогава един среднестатистически татко, тежащ 80 kg, би се натоварил с 13,3 килограма. Нищо работа! Хем ще укрепва физически, хем ще влезе по-лесно в положението на нашия брат, ученика.

На добър път и да ви е леко!

âà è Ààðëáí Òðëñáíáí, í îæá ââ ñá íîðåæè ñ áàñâðèè íáððåè íá ñáðèðá í èèè òðáíæí èðèðá ðáçèè-íè èí èòðòè è íáñ è á ÷ðæáíá.

Аниме, аниме – туй пък к'во е?

или: Всичко ли, що е рисувано, е за деца?

Напоследък все по-често и по-често се говори за един особен жанр в анимацията – анимето (от англ. animation – anime – японците имат непонятната за мен мания да съкращават думи) или на български – японските рисувани филмчета. Не, не става въпрос само за комерсиални истории от типа на Pokemon, Digimon, Yu-Gi-Oh!, Beyblade и други подобни заглавия, изникващи в съзнанието на средностатистическия недотам просветения гражданин. Говоря за японската анимация като цяло, която далеч не се ограничава само с гореспоменатото. И, моля, не прибързвайте със заключения от типа на: “Ама то е само за деца!” или “Анимация ли?!? Отдавна не съм детска градина, мой човек!”. Мога да изброя поне 50-ина (а може би дори и много повече) заглавия на японски анимационни филмчета, които при никое положение човек би могъл да каже, че са за малчуганите.

Да започнем отначало и от по-познатите неща. Наистина,

заглавия като Pokemon и Yu-Gi-Oh! се спрятат доста често, че дори ние имаме удоволствието да им се насладим (макар и не докрай) по националните телевизии. Но ще уточня, че те не са точно типични за аниме стила. Да не говоря, че и двете служат за реклама на определен продукт (Pokemon – на игри за PlayStation платформа, а Yu-Gi-Oh! – на така известната ни игра на специални карти). Няма да критикувам или нещо подобно – просто правя малко уточнение и насочвам вниманието към конкретната тема. Най-общо и грубо казано, аниме стилът като графика се характеризира с възголеми и изразителни очи (понякога заемащи почти половината от лицето), доста високи и на моменти твърде издължени фигури и старателно изпипани детайли (било то във фона или някъде другаде). С две думи – доста е приятна за око – ярка и се откроява, но бих искала да вметна, че това определение е твърде общо. Историята, описвана в аниметата, в някои случаи е наистина само за

деца, но в други е доста сериозна и си заслужава вниманието. И колкото и странно да не ви звучи – в анимето присъстват абсолютно всички филмови жанрове, че и в добавка някои, специфични само за този вид анимация. Като се почне от комедии, драми, фантастични истории, фентъзи, ужаси, мистерии и пр. и се стигне до шонен (Naruto, Bleach), шоджо (тип Sailor Moon), мека (от англ. mechanical – mecha – механически – става дума за анимета с роботи, например Voltron), различни приключенски истории – авантюри (от англ. adventure – приключение), като например Fullmetal Alchemist и куп още други. Накратко – за всекиго по нещо. Сигурно в момента ви говоря на индокитайски, изброявайки всичко това, недотам понятно за вас.

Сега смятам да поясня всичко, казано дотук, без да се впускам в излишни отегчителни и монотонни обяснения. Да започна със споменатия вече шонен жанр. Преведен буквално от японски означава “момче” (shounen е по-точното произношение, а се пише 少年) – този жанр включва анимета, за които са характерни зрелищни битки, суперсили и бройка на епизодите, обикновено надминаваща 100-те. Сюжетът, макар и в повечето случаи доста плитък и развлечен, е така завъртян и засукан, че да държи зрителя под напрежение (докато чака да излезе следващият епизод – шонените излизат обикновено веднъж на седмица или две). Шонените са японският вариант на западни анимации от рода на Спайдърмен, Супермен и други подобни. Този жанр, както подсказва името, е насочен предимно към момчешката аудитория.

Шоджо (shoudjo се произнася и се пише 少女) – означава “момиче” и може да се третира като женският вариант на шонена. Типични за него са силно драматичната и романтична насоченост. Поджанр на шоджото е махоу шоджото (mahou shoudjo, 魔法少女 – или магическо момиче). Тази разновидност силно наподобя-

ва шонена, но с малката разлика, че главните герои са предимно момичета и жени със суперсили, които спасяват света (феминизъм?!? няма такова нещо!), като пък има голяма доза екшън, но с доста повече драматични елементи (от орта на трагична любов и др. подобни). И тук епизодите са често трицифрено число.

Сай-фай (sci-fi или science fiction – по нашински науча фантастика) – тук действието се развива в паралелни реалности или в бъдещето, като всичко е абсолютно нереално и измислено (абе, нещо като Стар Трек и филмите от този род). Поджанрове на сай-фая са меката (аниметата с роботи, както вече порано поясних) и киберпънкът (cyber punk – точен превод на този термин и аз не мога да намеря, затова просто ще си го употребявам така). Първият жанр включва в себе си анимета за роботи – от всякакви видове и големини. Според това, какви са роботите, представени в дадено аниме, се разделя на Real Robot (риъл робот или буквално преведено – истински роботи, т.е. роботите са хуманоиди, с човешки характери и чувства) и Super Robot (супер робот, т.е. супер роботи – има един огромен робот, често съставен от други по-малки, който самосиндикално вършее враговете с лекота – тип Voltron). Киберпънкът (другият поджанр на сай-фая) представя сюжет, свързан с високи технологии, много компютри, хакерство, виртуални реалности и действието в повечето случаи се развива в бъдещето (което често е представено доста мрачно – нещо ала “Матрицата”).

BWANAHAA by Edward Elric 13: пример за чибиилюстрация (Ичиго и злата му половина в нелепа ситуация)

Мария Братоева
(следва)

Една страница за изявите на младите творци от Общински детски център за култура и изкуство-Русе

Í èå î ò òåàòðàëí àòà ðàáîòíîòî òååíí è÷èà

Интересно е в нашата театрална работилничка. Тук ни харесва, вече трета година се събираме, репетираме различни театрални пиеси и ги представяме на фестивали в България. Вече сме ходили два пъти в Берковица - на Международния фестивал по изкуствата "Лачени обувки", един път в Шумен и два пъти тук, в Русе - на националния ученически фестивал "Климент Михайлов". Пре-

дставихме пиесите "Приказка за разказване" от Маргарит Минков, "Любовните приключения на една тиквичка" и "Чифт обувки". От тях имаме една първа, една втора и една индивидуална награда.

Наш ръководител е Ралица Константинова. Тя е актриса в русенският драматичен театър "Сава Огнянов". Участвала е в много пиеси за големи и малки - като "Железният светилник" и "Албена", като "Карлсон, който живее на покрива" и "Болното трамвайче". Когато тя водеше сутрешен блок по една от русенските телевизии, често ние бяхме нейни гости, които разказваха какво е да започнеш да опознаваш изкуството наречено театър, играехме откъси от пиеси.

През тези три години много деца идваха в работилничката, но малко си заминаваха...

Иван Вълков

101 î î èëî í à

Четиригодишната Габриела Йорданова от детската вокална група "Слънце" се завърна с Първа специална награда на журито от международния фестивал "Речни ноти" в гр. Тутракан, който се проведе през септември т.г. Благодарение на това тя ще представи България в международния конкурс "Бозторгай" в Алмати, Казахстан. Поощрителни награди от "Речни ноти" получиха малките русенски изпълнители Серджи Ованес и Дамиан Димитров.

101 áúçì î æí î ñðë

Една от най-новите форми към ОБДЦКИ - Мажоретния състав, започва своята работа. Желаетелите да се включат могат да направят това във вторник, сряда и четвъртък от 18,00 до 20,00 часа в репетиционната зала в сградата на ОБДЦКИ, кв. "Здравец", ул. "Околчица" 9 /до бл. 83/.

Í à 29 è 30 î æë 2007 á. Áàòñèàòà òåàòðàëí à ðàáîòíîòî òååíí è÷èà èíí Í àÁÖËË ò÷àòòà àíà òåòòèàèà "Èà÷è è íàòèè", àð. Áàðèàèà. Òàí í à î æèèòà ðòàíí èè æèòíè è à àð÷àí à àðàí í òà çà òíí àòí í ðààòààí í à ðàçàè "Òàòòò" è æèèí í îòèè-èà çà òåàòðàëí íààí. Èèèè Áíàààà ííèè-è àòí ðà íàààà çà æèòíè è æèòíè ðòàí çà ðèòòà í à èèè-èà à íèàòà "Èðàí íèèà í èèè-è àí è í à àí à èèè-èà", à í àðàèèà Áíèè àà - íóíí àòí ðà íàààà çà ðèòòà í à ðèèèòà à íèàòà "èèòò íàòèè".

101 òàèàí òà

Продължаваме във всеки брой на "Екип 101" да представяме наградените творби на Първия национален литературен конкурс "Стоян Михайловски", който се проведе в Русе през май 2007 година. Днес публикуваме отличието с Първа награда стихотворение на единадесетокласничката Анна Иванова от Русе, литературно ателие към читалище "Христо Ботев". Анна е носител и на още две награди - първа за проза и статуетката "Перо".

Дъждът

Анна Иванова

Какво очакваш от дъжда?
Той нека плаче!
Той тъй е тъжен,
толкова е сам,
и разридан.
Не ще съчувствие,
нито забрава.
А само допир със земята
и малко щастие - но тук.
Той има нужда
от нежност,
и от мъничко живот.
Затуй не искай
нищо да ти казва!
Излез!
Към него протегни глава,
като дърво за обич жадно
и в сълзите дъждовни
любовта открий.

Í à 1 íàí àðè 2007 á. íò 18.00 ÷àà à íèí àà çàèà í à Áíòíáíò çàèèà ùà íà íóíòè èííòòò íí ñèò-àè Ááí í à íàíáíèà ààèèè "Òí àà à Áíèèàðè" í ò÷àèííí í à íóíòàè íò Í àíèí èèè àòòèè òáíòò çà èèèòòà è èèèòòàí.

Ñèèí î òåàòðàëíí à í à "Í èðàè" í à æèíèè àáí ñà à Ñèí àèèè

Òí òí àèèòà çà í ààðáí àèèàò "Í èðàè" í òíèí àí àèòàè í àòà-èèè òí í àà èíí Í àÁÖËË ò÷àòòà í ðàç íàí òàí àðè à Ñààòí àáí è Áàòí íèèèè òàí í èí íàòò íí Áèíèè Ááí ñ - DISCO WORLD 2007 á àðàà Æèèè à, Ñèí àèèè. Èí èèèàòí ò í à íàèèèàòí, èí àòí íà í òí ààà ààáá íæ í à ààá àí àèí è, à í æàòí àòí àí àòà òàí òí àà í ðàáí èçàèè (IDO). Òàçè àí àèí à à òàí òí àèí í àðàòí í ò÷àòòà íà àçèè 2508 íóíòàçàòàèè í ò 19 àíðàèè í ò Áàòí í à è Áòèèà. "Í èðàè" à í ùàà-òà è ààèí òàááí àòà òí òí àèè, èí ÿòí í ðààòòàè Áíèèàðè í à í ðà-íòèè èí òàí í èí íàòò íí Disco Dance èíí IDO è ò÷àòòà à òðè àúçàòòí àè èàòàáí èèè.

À èàòàáí èèèòà àí 11-àí àèòí à àúçàòò ò÷àòòààòà Òàðàçà Èðóòààà, Òàí àí òà Òí-àí òí àà è Èàí àèè Áí-ààèí àà /í à ííè èà-òà/. Í ò íàíí 78 ààòà ðòàíí-àòàòà íà èèà-íèðàòà í à 45-47 í ÿòí. À èàòàáí èèè í ò 12 àí 16 àí àèí è í ò 88 íóíòàçàòàèè Áàðàè-í èí òèòí àà çàà 56 í ÿòí. À òðàòàòà èàòàáí èèè - í ò 16 àí 30 àí àèí è, í ò 83 ò÷àòòí èèè, Ñàèèà Áè-í èòòí àà, Òí ñèòà Òàð-èèèèà è í àòàèè Èðóòààà íà èèèèðà-òà í à 47 í ÿòí.

Èí òí òí àèè, çàí èíàáí èí è íí ðàèèè:

Í àíèííèè ààòèè òáíòò çà èèèòòà è èèèòòàí-ðòà, æ.è. "Çàðààòò", òè. "Í èí è-èòà" 9 /àí àè.83/ òàèàòííè 082/845 734 è 845 471; e-mail - skoleva@mbox.contact.bg; obdcki@abv.bg